

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt
quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales
non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum
assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ
oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

R. P. D. Albergato Decano. Bononien. Parochialis. Lunæ 12. Januarii 1682.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

in specie, quod non fit deveniendum ad dismembrationem quando deputatione alicujus Presbyteri possunt Sacramenta in aliqua Ecclesia ministrare *Cost. de remed. subsidiar. remed. 76. Barbol. ad Concil. dict. cap. 4. sess. 21. n. 10.*

Et ita utraque &c.

R.P.D. ALBERGATO DECANO.

Bononien. Parochialis.

Luna 12. Januarii 1682.

ARGUMENTUM.

Jurispatronatus pertinentia probatur ex pluribus nominationibus, quæ effectum fuerunt sortitæ. Jurispatronatus non extinguitur per suppressionem Dignitatis unitæ, & transit in subrogatum sub nomine jurium quomodolibet competentium.

SUMMARIUM.

- 1 Unio facta de omnibus bonis, & juribus universis, amplectitur etiam jus nominandi.
- 2 Jus nominandi probatur ex enunciativis instrumentorum præsertim antiquorum.
- 3 Nominationes in antiquis præsumuntur effectuate, dum non constat de contrariis provisionibus.
- 4 Collatio ab Ordinario facta sine præjudicio jurium partium, nullum jus tribuit, sed solum præservat quatenus adsit.
- 5 Præsentationes, & nominationes per longum tempus effectum sortitæ, probant jus patronatus, non obstante Concil. Trid. dispositione.
- 6 Beneficium de mensa Monasterii, potest esse manuale.
- 7 Extinctio dignitatis Abbatialis, non extinguit jus nominandi ad Beneficium cui erat annexa.
- 8 Unio facta de omnibus bonis, ac de omnibus aliis juribus, amplectitur jus nominandi, quod transit cum bonis.
- 9 Concursum non requiritur in Parochialibus unitis Monasteriis.

DECISIO IX.

Firmant decisio edita coram Me[n]suarum 1669. impressa in recent. in ordine 809. part. 18. Jus nominandi Rectorem Ecclesiæ Parochialis S. Laurentii in Porta Sterii spectare ad Assumptos Hospitalis Sancti Joannis Baptistæ, cui anno 1519. prævia suppressione Abbatiae Sancti Naboris, & Felicis Ordinis S. Benedicti, Julius Secundus omnia bona, & jura ejusdem Monasterii univit, & applicavit, à qua resolutione, ut recederetur, quo potissimum in hodierna repositione adducebant informantes pro mensa Archiepiscopalis Bononiæ defectum, videlicet probationis pertinentiæ Jurispatronatus ad Abbatiam priusquam suppresseretur, allegando decisionem super hoc editam coram Remboldo inter suas 223. Alterum, quod probata etiam pertinentia, adhuc tamen Beneficium per suppressionem dignitatis Abbatialis remaneret liberum, & consequenter collationis Eminentissimi Archiepiscopi, non autem Assumptorum dicti Hospitalis, quamvis in eum omnia alia bona Monasterii transiverint; sed his non obstantibus Domini permanerunt in decisio.

1. Oppositus enim defectus probationis non subsistit, quia licet Rota coram Remboldo respondens præcisè dubio, firmaverit non constare de Jure patronatus, admisit tamen Abbatem, & Monasterium consuevisse nominare Rectorem jure subjectionis, ut ibi numer. sexto, & advertit præterita decisio §. Non obstat, quod etiam admittere visa est Mensa dum decisionem Remboldi non impugnat, ideoque cum hodie agatur strictè de jure nominandi, quo ratione subjectionis gaudebant Abbas, & Monasterium, de cujus mensa erat Beneficium, unde cum per suppressionem, & unionem omnia bona, & jura Monasterii transiverint in Hospitale in omnibus, & per omnia, in illius locum subrogatum transivit quoque hoc Jus nominandi, ut pro veritate respondit Spada *consl. 4. lib. 3. & plenè in præterita decisione §. Etenim.*

2. Præterea tale Jus fuisse penes Monasterium.

maſterium ſatis conſtat ex pluribus nominationibus factis per Abbatem, effectum fortitiſ per longum curriculum duorum ſæculorum, videlicet ab anno 1272. uſque ad annum 1472. ut oſtendit antecedens decifio d. 9. Etenim juncta potiſſimum ſubjectione reſultante ad favorem Monafterii ex pluribus antiquiſſimis enunciatiſ emiſſis in Inſtrumentis annor. 1405. 1413. & 1503. & in ter cætera adeſt obligatio dandi certas præſtationes annuas Monafterio in recognitionem ſuperioritatis, ut in ſummario Aſſumptorum num. 2. & fuit obſervatum in eadem decifione eodem ſ. Etenim, & non fuit dubitatum in ipſa decif. *Remboldi n. 2. 5. & 6.*

4. Nec ſubſiſtit nominationes non fuiſſe effectuatas per ſubſequutam poſſeſſionem Nominatorum, vel per ſucceſſivas nominationes factas per obitum defunctorum in poſſeſſione Beneficii, quia præter quod ex lapſu tanti temporis inſurgit valida præſumptio fuiſſe effectum ſortitiſ, ex hodie deductis apparuit effectuatio, dum conſtat de poſſeſſione ab aliquibus ex nominatiſ adepta, ac etiam ex remotione à Cura nonnullorum ex illiſ, quod fieri non potuiſſet, niſi extiſſent in actuali poſſeſſione, cum privatio ſupponat habitum, eo fortiùs, quia in dicto tempore nulla oſtenditur intermedia collatio de Parochiali facta per Ordinarios, ſignum evidens, quod Jus ſuper eam non habebant cum Epifcopi præſumantur ſolliciti inſequeſ juribus Eccleſiæ, etſi omnimodam diſpoſitionem hujus Parochialiſ ad ſe ſpectare cognoviſſent, profecto contuliſſent, nec ſibi, & ſucceſſoribus præjudicaſſent, patiendo Rectorem nominari per Abbatem, Rota decif. 5. num. 15. part. 10. rec. Nil relevantiſ provisionibus per Archiepiſcopoſ factiſ ab anno 1614. quia regulantur à prima ſ. M. Gregorii XV. tunc Archiepiſcopi, qui contulit ſine præjudicio jurium partium, & per modum provisioniſ, donec controverſia decideretur, Ideoque ex illiſ nullum jus fuit acquiſitum Menſæ, ſed dumtaxat præſervatum, quatenus illud habuiſſet, cum præſervatio præſervet quidem jus quatenus adſit, & competat, non autem aliquod jus novum

tribuit, aut addit Fœlin. in c. inter Monafterium n. 1. de ſenſ. & re jud. Rota decif. 128. num. 11. part. 16. recent. & decif. 365. num. 9. coram Priolo, & in recent. decif. 254. nu. 12. part. 18.

5. Undè ſtantibus multiplicatiſ nominationibus factis per Abbatem, & Monafterium effectum ſuum fortitiſ per ſpatium duorum ſæculorum, & ultra non eſt dubitandum jus nominandi fuiſſe penes Nominantem abſque eo quod obſtet diſpoſitio Sac. Concil. Trid. ſeſſ. 25. de reformat. cap. 9. quia etiam in terminis ejuſdem Concilii multiplicatæ præſentationes per antiquiſſimum temporis curſum memoriam hominum excedens ſufficiunt ad probandum juſpatronatus, ut ibi verſſive etiam ex multiplicatiſ, & ibi notat Barb. num. 3. & ſequitur Rota dec. 193. n. 4. coram Card. Celſo, & dec. 576. nu. 11. & ſeqq. part. 18. recent.

6. Nec turbat enunciata manualiſ hujus Parochialiſ, quia non inde excluditur jus nominandi ad titulum, nam in Beneficiis de menſa Regularium Manualitas, ſeu potentia revocandi ad Clauſtra quancumque Regularem præpoſitum regimini Beneficii reſpicit perſonam ipſius Rectoriſ amovibiliſ, non autem Beneficium, quod non ob id definit eſſe de menſa Monafterii Petr. Greg. Tholoſan. Syntagm. Jur. c. 36. num. 1. & ſeqq. lib. 15. Caſſador. dec. 4. n. 2. & 3. de præben. & decif. 10. m. 8. part. 14. recent.

7. Minùs obſtat alterum objectum Menſæ, quod per ſuppreſſionem dignitatis Abbatialiſ fuerit hoc qualecunque jus extinctum, & non translatum in Hoſpitalitate; quia jus nominandi non erat dumtaxat Abbatiſ, ſed etiam Monafterii, ut habetur in Nominationibus, unde extincta dignitate Abbatialiſ remanſit Monafterium, quod cum omnibus ſiſ boniſ, & juribus fuit unitum Hoſpitali translative, & non extinctive, ut firmant antecedens decifio ſ. ſuppreſſio, & in proximis terminis de Eccleſia Regulari ſecularizata Rot. in rec. dec. 358. n. 7. par. 5. & dec. 94. n. 27. cor. Royas, & dec. 495. num. 4. par. 2. rec.

8. Nec ad excludendum tranſitum hujus juris nominandi placuit motivum, quod tanquam quid ſpirituale non venerit ſub
no-

nomine jurium præsertim ad favorem Assumptorum, qui tanquam laici sunt incapaces juris spiritualis, quia, & unio generaliter loquitur de omnibus juribus quomodolibet competentibus Monasterio; Ideoque in Hospitali omnia jura cujusvis generis transferuntur vigore hujus generalitatis, ex traditis per Barbof. *diſt.* 241. n. 3. & 6. & *diſt.* 330. n. 2. 4. 6. & 8. & Assumpti quamvis laici possunt seminare, quia tale jus sibi non arrogat jure proprio, sed tanquam Ministri Auctoritate Apostolica deputati ad regimen Hospitalis, cui d. Ecclesia Sancti Laurentii subiecta est ad text. in *Clement.* per litteras ubi Glos. *verb. Ecclesiasticos de præb.* cum aliis relatis præterita decisione §. *finali.*

9. Nec demum relevare visa sunt, quæ dicebantur de concursu faciendi in Parochialibus jurispatronatus Ecclesiastici, seu mixti; quia ubi agitur de Ecclesiis Curatis unitis Monasterio non est necessarius concursus, sed sufficit nominatio, & nominatum approbati ab Ordinario, prævio examine, ut cavetur in Constitutione Beati Pii V. *la 27. §. 4. de qua in recent. decis.* 443. n. 1. & 7. *part. 5. tom. 2. & decis.* 16. *num. 12. part. 6. & dec.* 184. n. 6. p. 8. & *dec.* 321. *nu. 1. part. 10.*

Et ita standum esse in decis. Domini responderunt utraque parte informante &c.

R. P. D. MATTEJO.

Illerdien. seu Tarraconen. Beneficium
Ven. 20. Februarii 1682.

ARGUMENTUM.

Subrogato in juribus colligantis, probatis requisitis datur manutentio. Juspatronatus in dubio præsumitur hæreditarium. Non potest annecti Castro à Patronis, sine legitima Ordinarii facultate. In Dominis Castri præsumitur usurpatum.

SUMMARIUM.

1. Gratosè subrogatus in juribus colligantis, manutentur in possessione

Beneficium, docto de requisitis hic enumeratis & n. 2.

3. Juspatronatus in dubio præsumitur ecclesiam cum qualitate hæreditaria.
4. Confessio judicialiter emissa est omnium probationum præstantior.
5. Annexio Beneficii alicui Castro fieri non potest à Patronis sine Episcopi auctoritate.
6. Juspatronatus in Dominis Castri præsumitur usurpatum, nisi confet de legitimo titulo donationis.
7. Præsentatio facta contra legem foundationis per errorem, non præjudicat.
8. Manutentio conceditur possident legitimo titulo.
9. Qui Beneficii possessionem capit propria auctoritate cadit à jure suo.
10. Collatio Beneficii litigiosæ pertinet ad Papam, ibi.

DECISIO X.

UNA cum approbatione legitime facta ab Ordinario fundatum fuit sacculo elapso, nempe de anno 1565. quoddam simplex Beneficium sub invocatione S. Joannis Baptistæ in Cappella Castri de Almenar. Illeriden. Diæc. à Bajulo, Juratis, & Universitate Villæ de Tamarite de Littera, quod fuit assignatum in Juspatronatus Ludovico de Icart ejusque hæredi, seu hæredibus universalibus, ut in *Summ. Caroli n. 2.* & post undecim annos hoc est de anno 1570. idem Beneficium Apostolica auctoritate translatum fuit ad Cappellam Castri Turris Dembarra Tarraconen. Diæc. ut in eod. *Summ. n. 3.*

Vacavit idem Beneficium de mense Aprilis 1680. per obitum Honuphrii de Reart, de quo Carolus de Lupia Clericus Barchinon. ad præsentationem Caroli de Lupia, & Villanova ejus Patris, provisus fuit etiam auctoritate Apostolica, ut in *Summ. num. 4. & 5.* & è contra Balthassar Reart de Icart sub assertione, & narrativa, quod fuisset præsentatus saltem à medietate Patronorum, reportavit etiam de eodem Beneficio auctoritate Apostolica provisionem, ut in *Summ. n. 6.* cujus possessionem etiam consequutus fuit, ut in *Summ. num. 7.*

Hinc